

ANDREJ
STANKOVIČ
KNIHY
BÁ NÍ 1

TRIÁDA

Noční zvuk pionýrské trubky – Patagonie

(1963, 1969)

Motto

Tam u té zdi,
u které ses na mne usmála stokrát,
tam u té zdi stokrát jsem chcal
s radostí v srdci.

A na mou duši, proto
nevím už, kam se podít
s radostí, která plodí
předtím i potom.

**„Pupeční šňůru ti ustřihnu potají, anděli“
aneb Jak volské oko vidí parohy
aneb Do ulic můrama prší**

Je jenom jedna hudba nahoty:

„Jezme tmu, jen ze mne,
jen já, Mácho, a Ty,

no ano, Ty tím vřesem jsi,
co dodá lidským řečem cti.“

C'est la vie,
včela ví, že zedničina není žádný med,
ví, víry v sebe žíznivá, to,
že je slina prolitá,
že zavírá se ulita

Na „Na hrách kašlu“
není odpověď
ve věrnosti až za hrob dechovek dvou,
z nichž jedna byla chůvou,
druhá mámou
v této noci svaté

v té noci blankytné,
kdy u srdce vlak chytne

Osvobozený Babylon (Slovenský Raj)

(1978)

Captain Scott's swan song

Sláva, nazdar výletu,
nezmokli jsme,
už jsme tu.

Už jsme tady,
mrtví hlady.

Federální fidlovačka... a žiadna hnačka (Ráz: Můj brácha má prima bráchu)

*V Hamletovi
prach je vrah*

Česky: My máme Háchu.
Hácha má Máchu.
Mácha má pivo.
Hácha krmivo.
Masakr (živo).

Po slovensky:

My máme Mach...
– „Laľa! Rarach!“
(klobúčik zelený,
Noe vydesený,
Tiso obesený...)

Variace. Kecybely. Elegie. Nikdycinky

(1984)

Variace na K. H. M.
(Z šémové poezie)

...guláš chce chlast...

Nikdycinky

Nestrávil jsem už s Tebou mnohou noc,
necháváš si mne na konec,

protože jsem nenasypal Třem králům,
když pozvalas mne na rum,
já ožrala, já pitomec

„a tato divná, neforemná lež
znamená: mlč a běž“

(Tak selhala ta Trojice,
co na ní jsem chtěl hojit se,
a tak nemohu se s tím se vším
do sebe vejít se.)

ANDREJ
STANKOVIČ
KNIHY
BÁ NÍ 2

TRIÁDA

**To by tak hrálo, aby
nepřestalo
(Dedikace, variace, elegie
a torza)**

(1995)

Koleda strašlivá o velikém provalu U Bohouše

Kolega řídící orgáne,
co to neseš ve džbáně?
Nesu nesu blbou zprávu:
Hrobka nám rozkryla Áju,

co se říká u piva,
Ája už teď nezpívá,
takže chudák stará
 Ghát
musí za dva fízlovat...

Topičská mikrofuga (Karolovi k inauguraci)

Motto:

O kolečko míň = o kolečko víc.

Václav Malý, Karol Sidon,

Andrej Stankovič

**Tvrdím (a ne, že... že ne):
jediný Karol topil
živým i mrtvým**

**(V Jüdische Hochschule
ležaté osmičce i nule
v časoprostorové smyčce
dnes už vyhynulé,
jak je Boží vůle,
už tu, v Lublinu i Thule
vykynožené.)**

Obskurník

(1999)

— — —

Miluju Tě,
tak musím spěchat
a všeho pořádného nechat
a jako blázen trapně běhat,
jen v sobě pořád vstávat, lehat,
lhát, nelhat...

Lhát a nelhat.

— — —

MDŽ
žemle, med.
Jdem ležet.
Nem lehet.
Pleš která?
Veškerá.

Nic víc?
Ne, jen čekání
při vystydlý sekaný,
do níž spolu sfáráte...

– A dál?
– Co se staráte...

Šarišské haiku

(2001)

Mým chlebdárcům

Ráno je moudřejší
šéfredaktora

Svatební

K čemu jsou svatby v domě, když
hora vždy porodila myš?

Odpověď tomu, co se liší:

Důvod je horomyší.

Básně do sbírek nezařazené

— — —

Tak dlouho se hledali,
až se našli.
Dvaatřicet zubů by dohromady
nedali a nedali.

Chceš píseň severojižní znát

*Dole už leží kameny
rubáš jim tkáme my
jako vlk kostem*

Co jiného než ztroskotání
je – podotknuto – v Rusku tání?

Míru tuby

zdrhnou z huby dřív, než uviděly zuby zubaté,
tej ruiny – sluby (!?)

„Já jsem ruinou
velmi kujnou,
po babičce klokočí:
Kokot sí,
chuj ne!“

Neklidný kokot saní

После советования 27. 2. 1984